

L'Est barra el pas als drets LGTBI

LA LEGALITZACIÓ O L'INTENT DE LEGALITZACIÓ DEL MATRIMONI ENTRE PERSONES DEL MATEIX SEXE PROVOCA L'ATRINXERAMENT DELS SECTORS SOCIALS MÉS MASCLISTES I HOMÒFOBS

Es drets dels LGTBI, especialment el matrimoni i l'adopció, avancen a l'anomenada Europa occidental però s'encallen a l'Est, on les cicatrius psico-socials del comunisme són encara ben visibles. El 20 de desembre passat, set mesos després que la catòlica Irlanda aprovava en referèndum el matrimoni entre persones del mateix sexe, la no menys catòlica Eslovènia li barrava el pas. El no eslovè, tot i haver estat poc difós i debatut, ha provocat un autèntic sobresalt perquè el plebiscit ha anul·lat la llei de matrimoni en vigència des de feia més de mig any. Sis mesos durant els quals les parelles s'han casat i ara són empeses a uns llimbs legals incerts. I s'ha tractat també d'un sobresalt perquè els sectors més progressistes de la societat eslovena ho veien com un fet irreversible, i s'equivocaven. Si més d'un confiat analista s'hagués capbussat en la història més recent del matrimoni gai-lèsbic, hauria comprovat com a Califòrnia el 4 de novembre de 2008 –el mateix dia que era elegit president Barack Obama– l'electorat va suspendre en referèndum la vigència de llei de matrimonis aprovada feia poc, i que no va ser possible rescatar fins el 2013. Va sobtar molt que això pogués passar a la liberal Califòrnia, de la mateixa manera que molts no s'ho creia a la liberal Eslovènia, l'únic país eslav que permetia el matrimoni entre persones del mateix sexe. I les fredes xifres finals cremen: el 63 per 100 va votar no.

La consulta eslovena havia estat convocada arran d'una massiva recollida de signatures per activistes contraris als drets LGTBI. El mateix format d'agitació –però amb objectius contraris– que mesos abans havia utilitzat a Eslovàquia els activistes LGTBI que amb 400.000 signatures

LLIBERT FERRÍ
@Llibertferri

van aconseguir que es convoqués el referèndum per tirar endavant una llei de matrimoni. La votació va ser el 7 de febrer del 2015, ara fa un any, amb resultats també calents i més que decebedors: el sí i el no es van arribar a escrutar: la consulta va ser anul·lada perquè l'abstenció de gairebé el 75 per 100 va invalidar el recompte. Resultat que va ser saludat amb satisfacció pel papa Francesc, que va agrair a l'Església eslovaca els esforços per invalidar el plebiscit. Sorprenent, doncs, el cas eslovè, però gens inesperat l'eslovac tenint en compte que l'any 2000 –coincidint amb les dates de celebració de l'orgull gai– el ministre de Justícia, el democratacristià Jan Carnogurski, anunciava davant els mitjans internacionals que el psiquiatre eslovac Alojz Rakus havia descobert la millor teràpia per guarir la “malaltia” homosexual. La diguem-ne *pietat* de

Carnogursky és difícilment detectable en altres països de l'Est com ara Polònia, on predomina un rebuig totalment bel·ligerant. Es va veure durant el govern del bessons Lech i Jaroslaw Kaczynski i es torna a comprovar ara sota el mandat de la primera ministra Beata Szydlo, també de la família nacional-catòlica. Passa, però, que a Polònia la tendència a acceptar els LGTBI o almenys a tolerar-los s'ha intensificat des que algun polític gai com Robert Biedron va ser elegit alcalde de la ciutat de Slupsk amb el 57 per 100 de vots i tothom sabent que és homosexual. Però una mirada a fons per l'Europa central i oriental ens continua dient que a la conservadora Hongria de Víktor Orban els gais són tolerats si no van més enllà de les tradicionals saunes de Gellért i Kiraly. O bé que a les manifestacions de l'orgull a Belgrad encara es presenten més homòfobs amenaçant i policies interposant-s'hi que no pas activistes LGTBI. Així com l'avanç del feminisme empeny els homes a la recerca de noves formes de masculinitat expurgades de masclisme, l'avanç dels drets LGTBI ajuda a fer més flexibles els homes heterosexuales: a plantejar-se l'amistat entre ells i amb els homes gais des de la sensibilitat i la igualtat, esborrant la superioritat moral que comporta el mot *tolerància*. Però tos dos fenòmens, l'avanç del feminisme i el dels drets LGTBI, provoquen també el salt a la trinxera dels sectors socials homòfobs més recalctrants disposats a no perdre el *poder*. I aquest búnquer masclista continua darrere de les oscil·lacions i retrocessos dels drets de les dones, dels LGTBI i dels éssers humans en general.

Periodista